

La Revista

nº13 2026

Quan totes les peces hi són, tot té sentit

GRUP

Fundació Ramon Noguera

01. Identitat i compromís

Bea Pueo,
Directora General

4

Grup Fundació Ramon
Noguera

6

La Fundació en dades

7

Quan el compromís
esdevé futur, llibre dels
60 anys

8-9

02. Innovació i coneixement

Innovació tecnològica
a la residència
Sant Daniel

10-11

El dret a la vida indepen-
dent i el model d'atenció
personalitzada

12-13

La nova base de cigró –
Aliments Onyar

14-15

03. Persones que transformen

Defensar la concertació
social és defensar un
model de país.

Entrevista a Albert

*Falgueras, pare, membre del
patronat de la Fundació Ramon
Noguera i impulsor de la ILP*

16

Dolors Punsí, un exemple
de compromís i
generositat

17

04. Aprendre i créixer

Créixer jugant, créixer bé.
El joc com a eina principal
d'aprenentatge

18-21

Cas d'èxit:

- *Formació i Acompanyament amb l'Aleida* **22**
- *La meva experiència a la Fundació, Isaac Fuentes* **23**
- *Treballar i créixer amb la Tània* **24-25**

05. Cultura i inclusió

De Sucre: del somni a la
pantalla.

26

Temps de Flors 2026. El
vaixell de la cooperació i
la Unió Floral

27

30 anys compartint
passió per l'esport amb el
CESET

28-29

06. Reconeixe- ments

Premi Mosca de Girona

30

Premi Valors en Acció

31

07. Complicitats que fan créixer el projecte

Entrevista Josep Roca,
com a padrí de la
Fundació

32

Entrevista a Veritas,
com a empresa

33

Entrevista al Consell
Esportiu

34-35

08. Veus de la Fundació

25 anys de compromís i
trajectòria compartida

36-37

09. Mirant cap al futur

38-39

Bea Pueo Directora General Grup Fundació Ramon Noguera

Us presentem el número 13 de La Revista, un espai on compartim alguns dels projectes, experiències i iniciatives que han marcat aquest darrer any a la Fundació Ramon Noguera. Per a aquest número hem escollit el lema "Quan totes les peces hi són, tot té sentit" perquè resumeix molt bé allò que som; darrere de cada iniciativa hi ha persones ateses, famílies, professionals, voluntariat, patronats, empreses col·laboradores, administracions i moltes altres persones que, des de responsabilitats diverses, comparteixen un mateix compromís. És la suma de totes aquestes peces la que dona sentit i força a la Fundació Ramon Noguera.

En aquestes pàgines hi trobareu accions que ens fan avançar, vivències i reflexions que ens impulsen a continuar creixent, parlem d'innovació, de vivències, de drets, de futur, d'inclusió, de coneixement i, sobretot, de persones.

Espero que gaudiu d'aquesta lectura i que aquestes pàgines us permetin conèixer una mica millor la feina que fem cada dia, així com el compromís, la il·lusió i les persones que hi ha al capdavant i darrere de cadascun dels projectes.

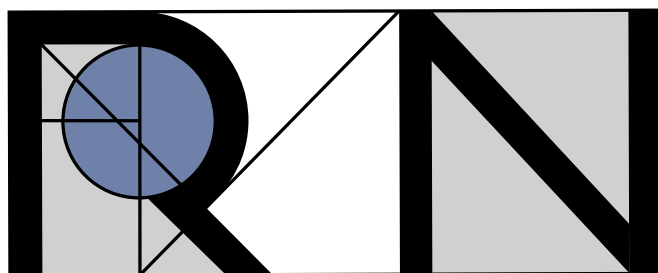
**Gràcies per
continuar
caminant al
nostre costat!**

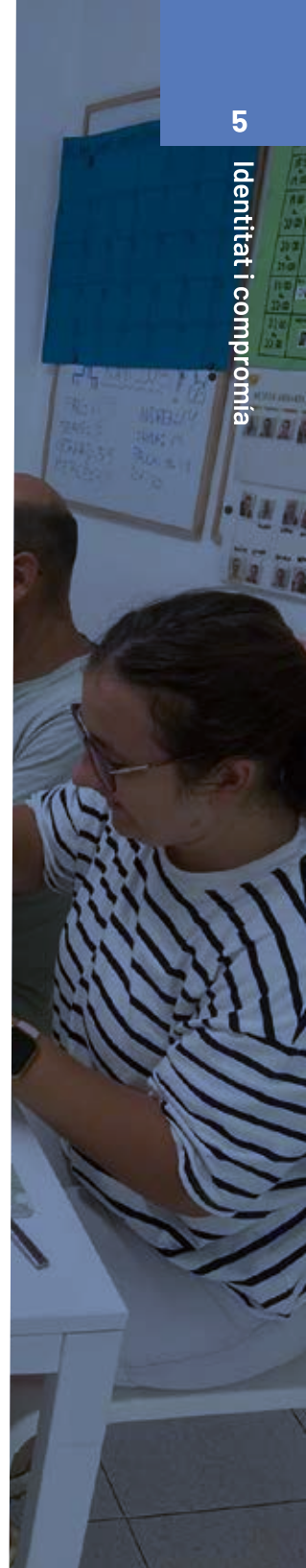
Quan totes les peces hi són,

GRUP

Fundació Ramon Noguera

tot té sentit!

5 Identitat i compromís

Grup Fundació Ramon Noguera

Som una organització d'iniciativa social sense ànim de lucre que té com a finalitat la creació i gestió de serveis adreçats a persones amb discapacitat intel·lectual i a infants amb trastorns en el seu desenvolupament a la comarca del Gironès.

Oferim suport des de la infància fins a la vellesa, amb serveis d'atenció a infants i adults, teràpia ocupacional, residències, centres de dia, i foment de l'autonomia a la llar.

A més, impulsem la inserció laboral mitjançant un servei d'emprenedoria, assegurant oportunitats de treball per a tothom.

01.

**Compromesos
amb la defensa
dels drets**

Estem compromesos amb la defensa dels drets de les persones amb discapacitat intel·lectual, treballant per garantir que siguin respectats i valorats en la societat.

02.

**Treballem per
millorar la
qualitat de vida**

A través de la creació i gestió de serveis i oportunitats laborals, contribuïm a un futur més inclusiu i equitatiu.

03.

**Benestar
emocional i
autonomia**

La Fundació en dades

470
Treballadors

+2.000
Persones
ateses

243
Persones amb
discapacitat
ocupades

148
Persones amb
itineraris
d'inserció

Quan el compromís esdevé futur: un llibre per preservar la nostra història i inspirar el demà

En el marc de la celebració del 60è aniversari de la Fundació Ramon Noguera, aquest any hem fet realitat un projecte molt especial: la publicació del llibre **Quan el compromís esdevé futur**, escrit pel periodista i historiador Andreu Mas.

L'obra recull sis dècades d'història de la nostra entitat i esdevé un homenatge a totes les persones que, des de l'any 1965 fins avui, han contribuït a construir un projecte social de referència al territori. A tra-

vés d'una exhaustiva tasca de recerca documental i testimonial, el llibre recupera episodis, vivències i protagonistes que han marcat l'evolució de la Fundació Ramon Noguera, molts dels quals eren fins ara poc coneguts o inèdits.

Més enllà de la cronologia dels fets, **Quan el compromís esdevé futur** explica la història de les persones que han fet possible aquest recorregut.

El llibre posa en valor la figura de Ramon Noguera i Sabater, impulsor de l'Associació Àngelus l'any 1965, així com el lideratge de persones que van continuar fent créixer el projecte, entre elles Pepita Perich i l'actual president del Patronat, Salvi Amagat. També permet entendre el context social de cada època i com la Fundació ha estat capaç d'adaptar-se als canvis per continuar donant resposta a les necessitats de les persones amb discapacitat

intel·lectual i les seves famílies.

La presentació oficial del llibre va tenir lloc al CaixaForum Girona, en un acte que va reunir representants institucionals, professionals, famílies, persones ateses, col·laboradors i amics de la Fundació.

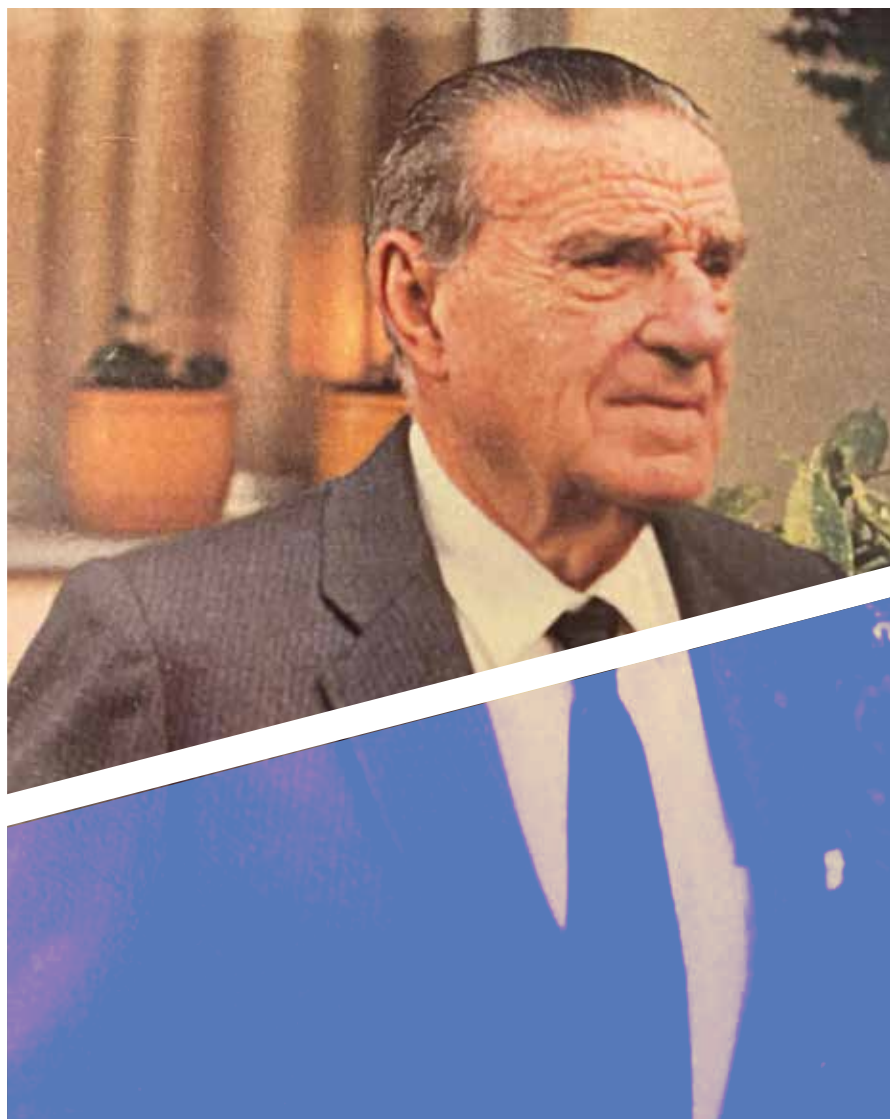
Durant la jornada es va destacar la trajectòria de l'entitat i la seva contribució al desenvolupament del tercer sector a les comarques gironines.

També es va celebrar una taula rodona moderada pel periodista Jordi Grau, amb la participació de l'autor Andreu Mas, Pepita Perich, Salvi Amagat i l'historiador Quim Nadal, que van compartir reflexions sobre el passat, el present i els reptes de futur de la Fundació.

Aquest llibre no és només una mirada retrospectiva.

És també una declaració d'intencions. El seu títol resumeix perfectament l'essència de la

nostra trajectòria:

**un compromís
ferm amb les
persones que,
al llarg dels anys,
s'ha transformat
en oportunitats,
serveis, drets i
qualitat de vida.**

Un compromís que continua guiant-nos avui i que ens impulsa a seguir construint una societat més inclusiva, justa i solidària.

Amb aquesta publicació, preservem la memòria col·lectiva de la nostra organització i deixem testimoni d'una història compartida que forma part del patrimoni social de Girona.

**Una història que
explica d'on
venim,
però sobretot
cap a on volem
anar.**

**Perquè després
de 60 anys, el
compromís
continua sent el
nostre motor.
I el futur,
el nostre horitzó.**

1. El Sr. Ramon Noguera.

2. Presentació del llibre "Quan el compromís esdevé futur."

Innovació tecnològica a la residència Sant Daniel: Quan la tecnologia suma qualitat de vida

La Fundació Ramon Noguera continua avançant en la incorporació de noves formes d'acompanyament que posen la persona al centre.

Un bon exemple d'aquest compromís és la introducció de dos dispositius tecnològics innovadors a la nova Residència de Sant Daniel i al Centre d'Atenció Especialitzada (CAE): un d'ells és la primera instal·lació d'aquesta màquina al món, i l'altre la primera implementada a Espanya.

Més enllà de la tecnologia en si, aquest projecte neix d'una idea molt clara: com podem oferir més oportunitats de participació, activitat i benestar a persones amb discapacitat intel·lectual que necessiten suports intensos en el seu dia a dia?

La resposta passa per sumar recursos, creativitat i eines que ajudin a convertir cada moment en una oportunitat significativa.

Crear oportunitats on abans hi havia dificultats

Les persones que viuen als serveis de la Fundació o assisteixen al Centre de Dia sovint es troben amb barreres importants a l'hora de participar en activitats: dificultats de moviment, de comprensió, de comunicació o simplement manca d'estímuls atractius.

Quan aquestes dificultats es mantenen en el temps, poden aparèixer situacions de passivitat, desconexió o baixa motivació.

Per això, un dels grans reptes dels equips és generar contextos que despertin l'interès, que convidin a l'acció i que permetin a cada persona participar segons les seves capacitats.

I aquí és on la tecnologia es converteix en una gran aliada.

Dispositius que transformen la intervenció

Els dos dispositius incorporats a Sant Daniel —STIIMP i SRT (Self-Rehabilitation Technology)— estan pensats per estimular, motivar i facilitar la participació d'una manera molt visual, intuïtiva i atractiva.

No es tracta només de fer exercicis, sinó de viure experiències: reaccionar a estímuls, moure's, interactuar, jugar, decidir... en definitiva, passar de ser espectador a ser protagonista.

- STIIMP és un sistema d'estimulació basada en objectes intel·ligents que reaccionen a l'acció de la persona.

Detecten el moviment i només ofereixen resposta quan la persona interactua, fomentant així la iniciativa, la coordinació i l'exploració de manera natural i no invasiva.

- SRT (Self-Rehabilitation Technology) ofereix activitats interactives en format lúdic, combinant moviment i processos cognitius com l'atenció o la memòria.

Permet repetir accions, adaptar el nivell de dificultat i treballar tant de manera individual com en grup.

A través d'aquests dispositius es podran treballar, de manera integrada:

- El moviment i la coordinació
- L'atenció i la concentració
- La relació causa-efecte
- La interacció amb altres persones

Tot això en un entorn dinàmic, amb llum, so i estímuls que fan que l'activitat sigui més atractiva i entenedora.

El feedback és immediat: la persona veu el resultat del que fa, i això reforça la seva motivació per continuar.

Participar, gaudir i compartir

Un dels aspectes més valuosos d'aquesta tecnologia és que permet adaptar les activitats a cada persona. No hi ha un únic nivell ni una única manera de participar.

Cada persona pot interactuar segons les seves possibilitats, amb el suport dels professionals, però mantenint sempre un paper actiu.

A més, aquests dispositius afavoreixen també el treball en grup. Les sessions poden esdevenir espais compartits on passen coses: mirades, riures, complicitats.

Aquesta dimensió social és especialment rellevant, perquè transforma l'activitat en una experiència compartida i significativa.

La tecnologia com a suport, no com a substitut

És important destacar que la tecnologia no substitueix la mirada ni l'acompanyament dels professionals.

Al contrari: els dona més eines per fer millor la seva feina.

Els equips podran integrar aquests dispositius dins del dia a dia, combinant-los amb altres activitats i ajustant-los als objectius de cada persona.

D'aquesta manera, es guanya en qualitat i en intencionalitat: les activitats deixen de ser genèriques per convertir-se en experiències més personalitzades, més estimulants i amb més sentit.

Mirant cap al futur

Aquest projecte és un exemple més del compromís de la Fundació Ramon Noguera amb la innovació al servei de les persones.

Incorporar tecnologia no és només modernitzar els serveis, sinó obrir noves portes: noves formes de comunicar, d'aprendre, de moure's i de connectar amb l'entorn.

La Residència de Sant Daniel esdevé així un espai on la tecnologia i l'acompanyament humà van de la mà per fer possible una atenció més activa, més significativa i, sobretot, més centrada en cada persona.

Perquè, al final, l'objectiu és molt clar: generar més oportunitats perquè cada persona pugui participar en la seva pròpia vida.

El dret a la vida independent i el model d'atenció personalitzada a la Fundació Ramon Noguera

A la **Fundació Ramon Noguera**, treballem amb el convenciment que el **dret a la vida independent** és un element central per garantir la dignitat i la qualitat de vida de les persones amb discapacitat. Aquest dret no és només un principi teòric, sinó un eix que orienta la nostra pràctica diària i la nostra manera d'entendre l'acompanyament.

La nostra tasca s'alinea amb la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, que estableix un canvi de paradigma fonamental: les persones amb discapacitat deixen de ser considerades objectes d'assistència per esdevenir **subjectes de ple dret**.

En aquest marc, l'**Article 19** reconeix explícitament el dret a viure de manera independent i a ser inclòs en la comunitat. Aquest dret implica que totes les persones:

- Puguin escollir on i amb qui volen viure
- Tinguin accés als suports necessaris per al seu dia a dia
- Puguin participar activament en la comunitat en igualtat de condicions

Des de la Fundació, entenem que la vida independent no vol dir viure sol, sinó **tenir el control sobre la pròpia vida**, poder prendre decisions i construir un projecte vital propi amb els suports adequats.

El nostre model: Atenció Centrada en la Persona

Per fer efectiu aquest dret, a la Fundació Ramon Noguera apostem per un model clar: l'**Atenció Centrada en la Persona (ACP)**, que esdevé l'eina principal per transformar el dret a la vida independent en una realitat concreta.

Aquest model situa la persona al centre de totes les decisions i es basa en:

- Respectar els seus desitjos, preferències i projecte de vida
- Potenciar la seva autonomia i capacitat de decisió
- Garantir la seva participació activa

A la pràctica, això es concreta en:

- Plans de vida personalitzats
- Un enfocament centrat en les capacitats
- La implicació de la persona i la seva família
- Una clara orientació cap a la inclusió social i comunitària

D'aquesta manera, l'ACP permet avançar cap a una veritable vida independent, entesa com la capacitat real de decidir i d'exercir control sobre la pròpia trajectòria vital.

Com ho fem a la Fundació Ramon Noguera

El nostre model organitzatiu està dissenyat per fer possible aquest dret. Treballem per:

- Fomentar l'autonomia personal
- Millorar la qualitat de vida
- Afavorir la inclusió social

Per aconseguir-ho, despleguem:

- **Serveis personalitzats i integrals**, adaptats a cada persona
- **Suports a la vida independent**, ajustats a les necessitats i preferències individuals
- **Programes socials, ocupacionals i laborals** que faciliten la participació en la comunitat

Aquests suports no substitueixen la persona, sinó que l'acompanyen perquè pugui exercir el seu dret a decidir i a viure segons el seu propi projecte.

De la teoria a la pràctica

La relació entre el dret a la vida independent i la nostra pràctica és directa:

- El dret a decidir sobre la pròpia vida: es concreta en plans de vida personalitzats
- La vida independent amb suports: es tradueix en serveis d'acompanyament flexibles
- La inclusió comunitària: es promou a través de programes socials i laborals
- La igualtat d'oportunitats: es garanteix adaptant els serveis a cada persona

Això evidencia que el model d'atenció no és només una metodologia, sinó una manera efectiva de **fer possible l'exercici real dels drets**.

Conclusió

El dret a la vida independent és un dels pilars fonamentals d'un model basat en drets.

Fer-lo efectiu implica transformar la manera d'entendre els serveis i el paper de les persones amb discapacitat dins la societat.

A la Fundació Ramon Noguera, aquest dret guia la nostra acció i ens impulsa a avançar cap a:

- Un model basat en drets en lloc d'un model assistencial
- La promoció de l'autonomia en lloc de la dependència
- La inclusió comunitària en lloc de la institucionalització

En definitiva, garantir la vida independent vol dir reconèixer que totes les persones tenen dret a **decidir com volen viure, amb qui i de quina manera volen formar part de la societat**.

Quan la innovació genera impacte social

Nova base de pizza de cigró

Aliments Onyar

La innovació no sempre consisteix a crear alguna cosa completament nova.

Sovint neix d'una pregunta senzilla: **com podem oferir aliments més saludables, sostenibles i nutritius sense renunciar al gust ni a la qualitat que esperen els consumidors?**

Aquesta és la pregunta que ha impulsat un dels darrers projectes d'innovació d'Aliments Onyar:

el desenvolupament d'una base de pizza alta en proteïna elaborada principalment amb farina de cigró.

Aliments Onyar, projecte social de la Fundació Ramon Noguera, combina des de fa anys l'elaboració artesanal de productes alimentaris amb la creació d'oportunitats laborals per a persones amb discapacitat intel·lectual.

Per això, cada nou desenvolupament té una doble finalitat: aportar valor al mercat i generar impacte social.

Detectar les noves necessitats dels consumidors

L'alimentació està experimentant una transformació profunda. Cada vegada més persones busquen productes amb un millor perfil nutricional, ingredients més naturals i una major presència de proteïna vegetal a la seva dieta.

L'anàlisi de les tendències del sector va portar l'equip d'Aliments Onyar a identificar una oportunitat clara: desenvolupar una alternativa que respongués a aquestes noves demandes sense perdre l'essència d'un producte tan popular com la pizza.

La farina de cigró es va convertir en la base d'aquest projecte gràcies a les seves propietats nutricionals.

És una matèria primera rica en proteïnes i fibra, d'origen vegetal i alineada amb els nous models d'alimentació més sostenibles.

El repte d'unir nutrició i qualitat gastronòmica

Convertir una bona idea en un bon producte no és un procés immediat. El principal repte va ser aconseguir una textura que mantingués les característiques que els consumidors associen a una base de pizza tradicional: esponjositat, elasticitat i una experiència agradable al paladar.

La dificultat radica en el fet que la farina de cigrò no conté gluten i, per tant, no genera de manera natural l'estructura elàstica necessària per desenvolupar una massa amb volum i consistència.

Per superar aquest obstacle, l'equip va treballar en diferents formulacions fins a trobar l'equilibri adequat entre farina de cigrò i farina de força. Paral·lelament, es va incorporar massa mare al procés d'elaboració, un element que aporta complexitat aromàtica, millora la digestibilitat i reforça el caràcter artesanal del producte.

Després de nombroses proves i ajustaments, es va aconseguir una recepta capaç d'oferir una experiència sensorial satisfactòria sense renunciar als objectius nutricionals plantejats inicialment.

Una pizza amb més del 21% de proteïna

El resultat final és una base de pizza amb un contingut proteic superior al 21%, elaborada majoritàriament amb ingredients d'origen vegetal i sense conservants ni additius.

Per garantir de manera consistent aquest nivell de proteïna i complir els requisits legals associats a la declaració nutricional "alt en proteïna", la formulació incorpora una petita proporció de proteïna de pèsol, que complementa les propietats de la farina de cigrò.

Aquesta combinació permet oferir un producte innovador que respon a les tendències actuals de consum, mantenint alhora els estàndards de qualitat i elaboració artesanal que caracteritzen Aliments Onyar.

Més enllà de les seves característiques nutricionals, aquesta nova base de pizza representa una manera d'entendre la innovació que forma part de l'ADN de la Fundació Ramon Noguera.

La innovació és una eina per generar oportunitats, crear ocupació inclusiva i donar resposta als nous reptes socials i alimentaris.

És la demostració que és possible unir salut, sostenibilitat, qualitat gastronòmica i impacte social en un mateix projecte.

Perquè la millor innovació no és només la que transforma els productes, sinó també la que contribueix a millorar la vida de les persones.

Defensar la concertació social és defensar un model de país

1. La ILP va néixer de l'impuls de les famílies. Per què vau considerar necessari fer aquest pas?

Els pares, en les reunions dels diferents Patronats i Associacions de Mares i Pares, escoltàvem la possibilitat que entitats mercantils poguessin entrar a gestionar centres de discapacitats.

En els últims 10 anys no es va aconseguir blindar el servei a favor de les entitats sense ànim de lucre.

I un pare, en una reunió, va parlar de presentar al Parlament una Iniciativa Legislativa Popular.

Entrevista a Albert Falgueras, pare, membre del patronat de la Fundació Ramon Noguera i impulsor de la ILP per la concertació social exclusiva.

2. Quan parlem de concertació social exclusiva, de què estem parlant exactament i per què és tan important per a les persones amb discapacitat i les seves famílies?

Estem parlant de Fundacions, on el possible benefici es reinverteix en la millora de la qualitat de vida del discapacitat i en la millora de serveis i les instal·lacions.

Si el servei passa a mans d'entitats mercantils, hi haurà una reducció de costos per tal de maximitzar el benefici.

3. Què significa per a tu formar part d'un moviment que busca garantir el futur dels serveis per a les properes generacions?

Per mi és un privilegi formar part d'aquest moviment.

Sempre he tingut vocació social i poder ajudar a millorar la vida d'un col·lectiu vulnerable com són els discapacitats és un orgull.

4. Durant aquest procés heu aconseguit sumar entitats, institucions i centenars de persones d'arreu del territori. Què t'ha sorprès més d'aquest moviment col·lectiu?

La joventut, és impressionant la solidaritat de les persones joves.

5. Què aporta el model d'entitats socials sense ànim de lucre que el fa especialment adequat per gestionar aquests serveis?

Que posen la persona en el centre. Aquest model català, que funciona des dels anys 60, és un model d'èxit i en aquests moments està en perill.

6. Mirant endavant, què esperes que aquesta mobilització deixi com a llegat, independentment del recorregut legislatiu que tingui?

La força de la societat civil és espectacular. Hem sentit el suport de moltes persones i famílies. Esperem arribar a superar les 50.000 firmes necessàries, però en qualsevol cas hem aconseguit crear consciència social a través de les mobilitzacions pel territori i la cobertura dels mitjans de comunicació.

7. Si haguessis de resumir en una frase per què val la pena defensar aquesta causa, quina seria?

Hem de defensar els drets dels col·lectius vulnerables.

Dolors Punsí, un exemple de compromís i generositat

1. La teva vinculació amb la Fundació Ramon Noguera ve de molt lluny. Què és el que et va captivar d'aquest projecte i de les persones que en formen part perquè continuïs tan implicada després de tants anys?
L'etapa d'entrar a la Fundació Ramon Noguera per a mi va ser molt important. Jo estava a casa fins que els meus fills van ser grans i ja no em necessitaven. Quan va arribar la oportunitat de poder formar part de la Fundació va ser una gran alegria. A mi el món de les persones amb discapacitat intel·lectual sempre m'ha intrigat i fascinat.

Repassem una trajectòria marcada per l'afecte, la proximitat i el compromís amb la missió de la Fundació Ramon Noguera.

2. Després d'una llarga trajectòria professional a la Fundació, vas decidir continuar-hi vinculada com a voluntària. Què et va motivar a fer aquest pas i què t'aporta personalment aquesta experiència?

Ja treballant, sempre vaig creure que era molt interessant l'alternativa del voluntariat. Arribada la jubilació, vaig tenir la gran sort de poder seguir tenint contacte amb el voluntariat. I això comporta poder estar i gaudir de la gent amb la que sempre has estat, ja que cada dia aprens coses noves. El meu desig i voluntat és i serà seguir sempre amb la Fundació que m'ha donat la confiança i oportunitat de col·laboració. Sempre que necessiteu voluntariat, aquí em teniu.

3. L'any passat vas rebre el Premi Girona Voluntària com a voluntària de l'any. Com vas viure aquell reconeixement i què va significar per a tu?

No m'ho esperava pas! Quan van dir el meu nom des de l'escenari...encara tremolo! Em va fer molta il·lusió. Les paraules que em van dedicar es queden gravades per sempre i més quan tens certa edat que encara vallores més tot.

4. Al llarg de tots aquests anys segur que has compartit moments molt especials amb les

persones ateses i les seves famílies. Hi ha alguna experiència o record que guardis amb especial estima?

Amb les persones usuàries he compartit molts records i experiència, no em podria quedar només amb un.

5. La teva manera de ser transmet entusiasme, compromís i una gran estima per les persones. Quin missatge donaries a aquelles persones que estan pensant a fer voluntariat però encara no s'han decidit a fer el pas?

Que facin el pas i el facin ràpidament! En treurien tantes coses bones... i que enganxa! T'enganxa i molt.

Aprenem jugant!

Créixer jugant, créixer bé.

El joc com a eina principal d'aprenentatge.

El **JOC** és una eina molt important en la vida dels **INFANTS** perquè és la manera natural en què aprenen i desenvolupen les capacitats físiques, cognitives, comunicatives, emocionals i socials.

El joc, facilita millorar la creativitat i la imaginació, aprendre a resoldre problemes i a relacionar-se, afavoreix l'autonomia, l'autoestima i el benestar emocional.

L'infant aprèn, perquè juga, i el joc li permet madurar i fer-se gran.

Jugar no és només una manera de divertir-se, sinó que és un dret fonamental de tots els infants. Així ho reconeix la Convenció sobre els Drets dels Infants de les Nacions Unides, que estableix que tots els nens i nenes tenen dret a jugar, descansar i participar en activitats lúdiques, culturals i recreatives. Per això, les famílies, les escoles i la societat, han de garantir que tots els infants disposin de temps, espais segurs i oportunitats per jugar lliurement, independentment de les seves capacitats o circumstàncies.

Jean Piaget, defensava que el joc era fonamental per la construcció del coneixement.

Aquesta idea resumeix la importància del joc en els primers anys de vida: mentre juguen, els infants experimenten, descobren, aprenen i creixen.

Jugar és una necessitat essencial per al seu desenvolupament. El que defensava Piaget, avui segueix trobant suport en les aportacions de la neurociència.

El joc evoluciona amb l'edat.

Durant els primers mesos predomina l'exploració sensorial; més endavant apareix el joc simbòlic, que permet representar situacions de la vida quotidiana, i progressivament s'incorporen els jocs compartits i les primeres normes.

Cada etapa respon a les necessitats de l'infant i contribueix al seu desenvolupament físic, cognitiu, emocional i social.

Joguines recomanades per les diferents edats:

- Dels 0 als 12m: Cançons de bressol. Sonalls de colors vius i transparents. Mantes d'activitat. Mossegadors. Ninos de peluix i objectes de goma. Mòbils per penjar. Joguines que facin soroll. Miralls. Objectes que rodin. Caixes transparents amb forats per guardar "tresors". Matalassos per gatejar. Pilotes grans...

- 13 als 18m: Ninos de diferents materials. Pots per emplenar i buidar, per tapar i destapar. Pilotes i globus de diferents materials. Joguines que flotin a l'aigua. Materials de construcció d'escuma. Correpassadissos. Pales i galledes. Animals i vehicles de plàstic o fusta. Contes. Caixes de música.

- 18-24m: Joguines de transport. Joguines per arrossegat. Cotxes petits. Gronxadors i tobogans. Bicycles i tricicles. Galledes i pales. Blocs de construcció. Pissarra o paper d'emballar gruixut per pintar. Pintures de mà. Contes de plàstic o roba amb il·lustracions. Caixa de música. Cançons infantils. Puzzles sencills. Estris pel joc simbòlic (Plats, olles, tapes, cuinetes... Animals de fusta. Coixets...)

- 24m-36m: Objectes per tirar,

carregar i descarregar. Coixes, cavalls (joguines que tinguin moviment). Joguines per l'aigua. Construccions grans i lleugeres. Trencaclosques i encaixos. Gots per encaixar. Contes. Pintura de dits i pinzells. Material per a joc simbòlic: (Animals, aliments, cuinetes. Nines i accessoris, cotxe, telèfons, titelles. Disfresses). Instruments musicals.

- Dels 3 als 6a: Gronxadors, pilotes, vehicles. Patins i patinets. Tricicles i bicicletes. Conjunts de construcció i trencaclosques. Jocs de memòria. Banc de fuster. Mecano. Tisores de punta rodona. Pintures de dits i cera. Plastilina i fang. Pissarra. Música i instruments musicals. Contes amb històries curtes i il·lustrades. Jocs de taula. Jocs simbòlic (Nines. Animals de joguina, Casetes per posar-s'hi a dins, disfresses, Vehicles...) capacitats o circumstàncies.

Més enllà de les joguines, el recurs més valuós, és la presència de l'adult. Els adults tenen un paper molt important en el joc dels infants que consisteix en crear un entorn segur, oferir materials adequats, respectar el temps i els interessos de cada infant.

Compartir una estona de joc, escoltar, observar i seguir la iniciativa de l'infant reforça el vincle afectiu i converteix qualsevol moment quotidià en una oportunitat d'aprenentatge.

Però, malgrat saber que el joc és essencial per al desenvolupament dels infants, la realitat és que cada vegada, els adults hi dediquen menys temps. Les presses, les obligacions laborals, l'ús i abús de les pantalles

i el ritme accelerat del dia a dia fan que sovint es prioritzin altres tasques abans que aturar-nos a jugar.

Els infants necessiten sentir que els adults comparteixen amb ells moments de qualitat. Uns minuts de joc, seguir la seva iniciativa, construir una torre, inventar una història o jugar a fet i amagar... són experiències que reforcen el vincle afectiu i contribueixen al seu desenvolupament. Jugar junts és una manera de comunicar-nos sense presses, d'escoltar, de riure i de créixer plegats.

En definitiva, el millor regal que podem oferir als infants no sempre és una joguina nova, sinó el nostre temps i la nostra presència. Els infants no recordaran quantes joguines tenien, però sí com es van sentir quan algú els va dedicar temps, els va escoltar i els va acompanyar en els seus descobriments.

En l'actualitat, els infants creixen en un entorn molt diferent del de fa unes dècades. Les pantalles formen part de la nostra vida quotidiana i poden arribar a substituir el joc actiu, lliure i compartit. Els primers anys de vida són una etapa clau per al desenvolupament del cervell. En aquest període, els infants necessiten moure's, explorar, manipular objectes, jugar i relacionar-se amb les persones del seu entorn.

Aquestes experiències no poden ser mai substituïdes per una pantalla. Per aquest motiu, els experts recomanen limitar al màxim l'exposició a les pantalles durant la primera infància. Com menys temps hi passin,

més oportunitats tindran de desenvolupar la creativitat, el llenguatge, la motricitat i les habilitats socials a través del joc i de les experiències compartides amb la família. Però no es tracta només de reduir el temps davant d'una pantalla, sinó d'omplir aquest temps amb moments de joc, conversa, lectura, moviment i descobriment.

Una estona jugant i dedicant temps valuós als infants, aportant-los-hi experiències que cap pantalla pot substituir.

Recomanacions per a afavorir el joc dels infants:

- Passeu-ho bé jugant!!!
- Reserveu una estona per jugar diàriament.
- Prepareu un espai de joc amb jocs i materials, adequats a l'edat evolutiva de l'infant.
- Instaureu rutines en el joc.
- Feu-los participis de les activitats quotidianes.
- Deixeu que sigui l'infant qui dirigeixi el joc.
- Observeu com es comunica l'infant i adapteu el vostre llenguatge.
- Guardeu algunes joguines i

les torneu a treure passat un temps.

- Afavoriu el joc a l'aire lliure
- Introduïu de manera gradual l'espera i la presa de torns.
- Valoreu el procés, més que el resultat.
- Acostumeu-los a finalitzar els jocs que comencen.
- Reduïu el temps de pantalles, de 0 a 3 pantalles res!
- Recordeu que el millor regal és la vostra presència.

Com afirmava el pedagog italià Francesco Tonucci,

«els infants no necessiten que els adults els ensenyin a jugar; necessiten adults que els garanteixin el temps, l'espai i la llibertat per fer-ho».

Aquesta idea ens recorda que el millor paper de l'adult és acompanyar, observar i confiar en les capacitats dels infants.

Olga Casas Masjoan
Psicòloga CDIAP Gironès FM.

Cas d'èxit: Formació i acompanyament per construir el meu futur

Em dic Aleida, tinc 24 anys i vaig arribar a la Fundació Ramon Noguera l'any 2023. Abans d'arribar-hi, havia passat per una etapa complicada a causa d'algunes experiències poc agradables durant l'ESO i també en un altre centre. Quan la meva família em va parlar de la Fundació, ja la coneixíem perquè la meva tieta havia estat usuària de la residència de Fontajau.

Vaig decidir venir a la Fundació Ramon Noguera buscant una oportunitat laboral a través del programa SIOAS. Recordo que els primers dies em sentia amb por i molts nervis.

Tot era nou per a mi. Però, a poc a poc, gràcies al pas del temps i al suport de les companyes i de les professionals que m'han acompanyat, vaig anar guanyant confiança i seguretat.

Durant aquest temps he tingut l'oportunitat de participar en diverses formacions.

He fet cursos de comerç, neteja, indústries alimentàries, imatge personal i cafeteria.

Encara que alguns d'aquests àmbits no coincideixin amb el meu perfil professional, m'han permès aprendre coses noves i descobrir noves habilitats.

Guardo un record molt positiu de la meva experiència amb l'Imma i en David, de Cafès Cornellà, que sempre m'han tractat amb respecte i amabilitat.

També he pogut realitzar pràctiques en diferents entorns, com al FEDAC Sant Narcís i a les oficines de Haribo. Precisament, les pràctiques a Haribo són una de les experiències que recordo amb més il·lusió, perquè em van agradar molt i em van ajudar a créixer professionalment.

Actualment continuo formant-me a través del programa SIOAS, que m'ajuda a preparar-me per a la recerca de feina.

A més, participo en activitats com les classes de preparació d'oposicions i els tallers de cuina saludable, que em permeten continuar aprenent tant en l'àmbit professional com en el personal.

Gràcies a totes aquestes experiències, estic adquirint competències d'auxiliar administrativa, aprenent noves tasques

professionals i millorant les meves habilitats relacionals.

Des que soc a la Fundació em sento més contenta, més optimista i amb més confiança en mi mateixa. També he millorat la meva relació amb les persones i em costa menys afrontar les situacions amb una actitud positiva.

En aquest camí, l'acompanyament de les tutores i professionals ha estat molt important. Les tutories individuals, tant durant les pràctiques com durant les formacions, m'han ajudat a superar dificultats, a marcar objectius i a continuar avançant.

Mirant cap al futur, m'agradaria continuar aprenent en l'àmbit administratiu i aconseguir una feina com a auxiliar administrativa. Tot i això, estic oberta a qualsevol oportunitat laboral que em permeti continuar aprenent, aportar valor i créixer professionalment.

A qualsevol persona que estigui pensant a venir a la Fundació li diria que aquí aprendrà moltes coses i que trobarà professionals disposats a ajudar-la.

També li diria que tingui paciència, perquè trobar feina no sempre és fàcil, però amb esforç i acompanyament les oportunitats arriben.

Per a mi, la Fundació Ramon Noguera és un lloc on

**em sento a gust,
tranquil·la i amb
confiança per
continuar
construint el
meu futur.**

Cas d'èxit: La meua experiència a la Fundació

Isaac Fuentes: «Ara em sento content, alegre i amb més confiança»

L'Isaac Fuentes té 18 anys i va arribar a la Fundació l'any 2025. Després d'una experiència complicada en l'àmbit educatiu, va trobar en la formació una nova oportunitat per continuar aprenent i preparant-se per al món laboral. Actualment ha realitzat els programes SIOAS i FOAP d'Indústries Alimentàries, una experiència que, segons explica, l'ha ajudat a créixer tant personalment com professionalment.

Un nou començament

Abans d'arribar a la Fundació, l'Isaac estava cursant un PFI d'hostaleria, però no s'hi acabava de sentir còmode. La relació amb l'entorn escolar no era fàcil i necessitava trobar un espai on poder avançar amb confiança.

Quan li van parlar de la Fundació, va decidir provar-ho. Tot i que al principi sentia vergonya perquè no coneixia ningú, tenia moltes ganes de començar aquesta nova etapa.

Aprendre per créixer

Durant el seu pas pels programes SIOAS i FOAP d'Indústries Alimentàries, ha participat en classes, activitats i pràctiques que li han permès adquirir nous coneixements i experiència laboral.

Les pràctiques han estat especialment importants per a ell, ja que li han donat l'oportunitat d'aplicar allò que aprenia a l'aula en un entorn real de treball.

Els canvis que ha viscut

L'Isaac destaca que ha millorat en el treball en equip, la puntualitat, l'autonomia, les relacions amb altres persones i les habilitats professionals.

Ara em sento molt content, alegre i amb més confiança.

A més, considera que ha millorat la lectura, el vocabulari i la seva manera de relacionar-se amb els companys.

El suport rebut

Durant aquest procés, s'ha sentit acompanyat tant pels professionals com pels companys de la Fundació.

Segons explica, aquest suport l'ha ajudat a treballar les relacions personals, la gestió de les emocions i diferents habilitats socioeducatives que li seran útils en el futur.

Un moment per recordar

Una de les experiències que recorda amb més orgull és haver aconseguit una plaça de pràctiques i haver pogut desenvolupar-la amb èxit.

Mirant cap al futur

M'agradaria treballar com a barista o en el sector de l'hostaleria.

El seu principal objectiu és aconseguir una feina estable i continuar esforçant-se per seguir avançant. També vol continuar millorant la concentració, l'atenció i les relacions dins l'entorn laboral.

Un missatge per a altres joves

La recomano perquè hi trobes suport tant dels professionals com dels companys i pots obtenir coneixements per aprendre i créixer.

La seva història és un exemple de com la formació, l'acompanyament i la confiança poden obrir noves oportunitats de futur.

Treballar i créixer amb la Tània Pastor

Una història de confiança, esforç i inclusió laboral.

Quin era el teu objectiu quan vas arribar a la Fundació?

El meu objectiu era trobar una feina.

Quines formacions o activitats et van ajudar més?

Sobretot les sessions sobre com afrontar correctament una entrevista de feina. Em van donar més seguretat i confiança.

Què és el que més t'ha agradat del teu pas per la Fundació?

El que més destacaria són les professores, per la seva professionalitat i la dedicació que m'han donat en tot moment.

Com vas viure el procés de buscar feina?

Pensava que seria un procés llarg, però al final va ser bastant més ràpid del que m'imaginava.

Et vas trobar amb alguna dificultat durant aquest procés?

No, la veritat és que no vaig trobar cap dificultat.

Com et vas sentir quan et van comunicar que havies trobat feina?

Em vaig sentir molt contenta i molt agraïda.

On treballes actualment i quines tasques fas?

Treballo a l'Esclat Bonpreu, a la secció de control de caducitats.

Què és el que més t'agrada de la teva feina?

El que més m'agrada és que som un equip i treballem junts.

Què significa per a tu tenir treball amb suport?

Significa saber que sempre puc comptar amb el suport de la Fundació si hi ha algun malentès o qualsevol problema.

De quina manera t'ha ajudat l'acompanyament que has rebut?

M'ha ajudat a aconseguir que em contractessin i a sentir-me

més segura durant tot el procés.

En quins moments has notat més aquest suport?

Quan hi ha hagut algun malentès a la feina. Ho he comunicat a la Fundació i han vingut de seguida a ajudar-me i a gestionar la situació.

Com et fa sentir saber que tens persones que t'acompanyen si ho necessites?

Em dona molta tranquil·litat, perquè abans mai havia comptat amb un suport així.

Què destacaries del suport rebut per part de la Fundació?

Gràcies a aquest acompanyament em sento molt més tranquil·la i segura.

Què ha canviat a la teva vida des que treballes?

No ha canviat gaire. Ara tinc una rutina molt marcada.

Què t'ha aportat aquesta experiència a nivell personal?

Em sento més realitzada.

De què et sents més orgullosa?

D'haver aconseguit una feina i de poder-la mantenir.

Quin missatge t'agradaria compartir amb les empreses que contracten persones amb discapacitat?

Els diria que apostin per nosaltres, perquè no som diferents de les persones que no tenen discapacitat. Podem aportar molt i fins i tot sorprendre'ls.

Quins són els teus somnis o projectes de futur?

M'agradaria independitzar-me.

Si haguessis de resumir la teva experiència a la Fundació amb una paraula o una frase, quina seria?

Meravellosa.

De Sucre: del somni a la pantalla

Hi ha històries que neixen des d'un lloc molt profund. Històries que no només s'expliquen, sinó que es necessiten dir. "

"De Sucre" és una d'aquestes.

Per a la Fundació, és un motiu d'orgull immens veure com aquest curtmetratge, dirigit per **Clàudia Cedó** i protagonitzat per **Andrea Álvarez, Mercè Méndez i Judit Pardàs**, ha estat reconegut amb el Premi Gaudí al millor curtmetratge 2026.

Un reconeixement que va molt més enllà del cinema: dona veu, mirada i espai a una realitat massa sovint silenciada.

Nascut de l'obra teatral Mare de sucre (2021), el curt ens acosta a la **Maria**, una dona de 30 anys amb discapacitat intel·lectual que guarda un desig tan universal com potent: ser mare.

Però voler no sempre és poder. I encara menys quan els límits no els posa un mateix, sinó l'entorn. La Maria es troba amb murs invisibles: la por de la família, les normes que decideixen per ella, i una societat que massa sovint confon protecció amb control, i cura amb negació de drets.

"De Sucre" parla de maternitat, sí. Però sobretot parla de **dret a decidir, de dignitat, de llibertat i de mirar de cara els nostres propis prejudicis.**

Ens interpel·la amb una pregunta incòmoda però imprescindible:

Qui té el poder de decidir sobre la vida d'una altra persona?

El recorregut del curt ha estat tan emotiu com brillant.

Ha emocionat públics d'arreu i ha estat reconegut amb premis i nominacions als principals festivals internacionals.

Ha estat reconegut amb els següents premis:

• **Premi Gaudí 2026 a Millor Curtmetratge**

• Millor curt internacional.

Al Regensburg Short Film Week (2024)

• Menció especial dins de la secció de curtmetratges Semana Internacional de Cine de Valladolid (Seminci 2024)

I ha estat nominat a:

• Premis Goya 2026 nominat a Millor curtmetratge de ficció

• Chicago International Film Festival (2025) nominat al Gold Hugo (millor curt d'acció real)

• Clermont-Ferrand International Short Film Festival (2025) nominat al Gran Premi internacional

Cada guardó no és només un èxit artístic, sinó també una petita victòria en la lluita per una societat més justa i inclusiva.

En conjunt, **"De Sucre"** s'ha consolidat com una de les peces més potents del cinema català recent —no només per la seva qualitat, sinó pel que remou, pel que qüestiona i pel que transforma.

Perquè, de vegades, el cinema no només explica històries. De vegades, obre portes.

No us el perdeu, el podeu veure a: **Filmin / FilminCAT i Movistar Plus+**

Temps de Flors: **una ciutat que** **floreix també en** **inclusió**

La celebració de Temps de Flors torna a convertir Girona en un escenari viu on l'art floral omple carrers, patis i espais patrimonials. Però més enllà de la bellesa efímera de les instal·lacions, el festival també és una oportunitat per parlar de ciutat, de comunitat i de com es construeix una societat més inclusiva.

En aquest context, la participació de la Fundació Ramon Noguera adquireix un valor que va més enllà de l'àmbit artístic. No es tracta només de decorar espais, sinó de formar part activa d'un relat col·lectiu on totes les persones tenen cabuda i capacitat de contribuir.

Enguany, la Fundació ha estat present amb tres propostes que reforcen aquesta idea. A la Rosaleda, el "Vaixell de la cooperació" ha simbolitzat el camí compartit cap a una societat més cohesionada. A la Carboñera, la instal·lació "Unió Floral", creada conjuntament amb CaixaBank i la Unió Floral, ha posat en valor el treball en xarxa com a motor de transformació social. I al CaixaForum Girona, les 300 roses elaborades artesanalment han convertit la terrassa en un espai d'expressió col·lectiva i de visibilització de capacitats diverses.

La presència de la Fundació

en un esdeveniment d'aquestes característiques reforça un missatge essencial: la inclusió també es construeix en espais culturals i públics, on les persones amb discapacitat intel·lectual no només hi són representades, sinó que hi participen activament com a creadores.

Temps de Flors esdevé així una metàfora de ciutat oberta. Una ciutat que floreix quan suma mirades, talents i realitats diverses, i que entén la diversitat no com un element afegit, sinó com una part estructural del seu teixit social.

El bàsquet inclusiu continua creixent de la mà del CESET

La Fundació Ramon Noguera i el Club Esportiu Santa Eugènia de Ter (CESET) han formalitzat recentment un conveni de col·laboració que consolida una relació construïda al llarg de més de trenta anys compartint espais, valors i passió per l'esport.

Des de l'any 1993, l'equip de bàsquet de la Fundació ha desenvolupat la seva activitat al Pavelló de Santa Eugènia, un entorn que ha esdevingut molt més que una instal·lació esportiva. Ha estat un espai de creixement personal, de convivència i d'aprenentatge per a desenes de persones amb discapacitat intel·lectual que han trobat en el bàsquet una eina de desenvolupament i inclusió.

Aquest acord representa un nou pas en aquest recorregut compartit i suposa la integració del Club de Bàsquet Ramon Noguera dins l'estructura del CESET com a secció d'esport inclusiu. Una incorporació que reforça el compromís de totes dues entitats amb un model esportiu obert, accessible i basat en la igualtat d'oportunitats.

La pràctica esportiva és un dels pilars de la Fundació Ramon Noguera. Més enllà dels beneficis físics, l'esport contribueix a potenciar l'autonomia personal, reforçar l'autoestima, fomentar les relacions socials i generar sentiments de pertinença i superació. Uns valors que comparteix plenament el CESET i que han fet possible una col·laboració sòlida i duradora.

Aquesta nova etapa arriba, a més, en un moment especialment il·lusionant per a l'equip. La temporada ha començat amb nous reptes i oportunitats, i tres jugadors de la Fundació formen part actualment del Bàsquet Girona, amb qui han participat a la **Copa Campeones**, una experiència que reconeix el seu esforç, compromís i talent esportiu.

La signatura del conveni simbolitza, així, la consolidació d'un projecte que mira cap al futur amb optimisme.

Un futur en què el bàsquet continua sent una eina de transformació social, inclusió i creixement personal, compartida entre dues entitats que creuen en el poder de l'esport per construir una societat més oberta i participativa.

Un reconeixement que ens impulsa a continuar

Rebre el Premi Mosca de Girona és un honor que ens omple d'orgull i que volem compartir amb totes les persones que formen part de la Fundació Ramon Noguera. Aquest reconeixement va molt més enllà d'un guardó: és una mostra de confiança en la feina que, des de fa més de sis dècades, fem per construir una societat més inclusiva i compromesa amb els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual.

El Premi Mosca de Sant Narcís és un reconeixement de pres-

tigi a les comarques gironines i posa en valor iniciatives, projectes i persones que contribueixen al progrés social, econòmic i cultural del territori. Per a nosaltres, rebre'l significa que la tasca que desenvolupem cada dia té un impacte real i és percebuda com una aportació positiva a la comunitat.

Aquest premi és també un reconeixement col·lectiu. És de les persones ateses, de les seves famílies, dels professionals, dels voluntaris, dels col·laboradors i de totes aquelles persones que, al llarg dels anys, han cregut en el projecte de la Fundació Ramon Noguera. Sense el compromís i la implicació de tots ells, no hauríem arribat fins aquí.

La distinció arriba en un moment en què continuem apostant per la innovació, la qualitat dels serveis i la defensa dels drets de les persones amb discapacitat. Un moment en què

seguim treballant per generar oportunitats, fomentar l'autonomia personal i promoure la inclusió en tots els àmbits de la vida.

Més que un punt d'arribada, aquest premi és un estímul per continuar avançant. Ens anima a seguir impulsant nous projectes, a reforçar la nostra incidència social i a continuar treballant amb la mateixa convicció que ens ha acompanyat durant més de 60 anys: posar les persones al centre i contribuir a construir una societat més justa, inclusiva i solidària.

Gràcies a totes les persones que formen part d'aquest camí. Aquest reconeixement és de tots i totes.

Un reconeixement als valors que ens defineixen

La Fundació Ramon Noguera ha estat distingida amb el Premi Valors en Acció, un reconeixement que ens omple d'orgull perquè posa en valor allò que dona sentit a la nostra missió des de fa més de seixanta anys: treballar per construir una societat més inclusiva, on totes les persones tinguin les mateixes oportunitats de participar, créixer i desenvolupar el seu projecte de vida.

Aquest guardó reconeix la trajectòria de la Fundació des de la seva creació l'any 1965 i el

compromís continuat amb les persones amb discapacitat intel·lectual, els infants amb dificultats en el desenvolupament i les seves famílies. Durant aquestes sis dècades, hem treballat per promoure la inclusió social i laboral, fomentar l'autonomia personal i garantir una millor qualitat de vida, sempre des del respecte, la dignitat i la igualtat d'oportunitats.

El jurat va destacar que la tasca de la Fundació va molt més enllà de l'atenció directa, convertint-se en una aposta constant per la participació activa de totes les persones en la societat. També va posar en relleu l'acompanyament que oferim als infants amb dificultats en el desenvolupament i a les seves famílies, proporcionant-los suport i eines per afrontar els reptes del dia a dia.

Rebre aquest premi en el marc de la Gala Valors en Acció té un significat molt especial, ja que

connecta plenament amb una de les eines que millor transmet aquests valors: l'esport. A la Fundació entenem l'activitat esportiva com un espai de creixement personal, de superació, de treball en equip i de participació, on cada persona pot desenvolupar les seves capacitats i sentir-se part d'un col·lectiu.

Aquest reconeixement és compartit amb totes les persones que formen part de la Fundació Ramon Noguera: les persones ateses, les seves famílies, els i les professionals, el voluntariat i totes les persones i entitats col·laboradores que, dia rere dia, fan possible la nostra tasca.

Continuarem treballant amb la mateixa il·lusió i compromís perquè els valors que defensem cada dia - la inclusió, la solidaritat, el respecte, l'esforç i el treball en equip - continuïn sent també els valors de la societat que volem construir.

El compromís que transforma: conversa amb Josep Roca, padrí de la Fundació Ramon Noguera

Què significa per a tu el compromís en el context d'una fundació social com la Fundació Ramon Noguera?

Sentir-se bé. Saber que dona sentit en el camí de vida d'un mateix. Té a veure amb la responsabilitat. Assumir el pes de la transcendència de la feina feta i del futur brillant que es desprèn de l'equip que conforma la Fundació.

Saber-se coetani d'una institució exemplar i inspiradora.

Què significa per a tu ser padrí de la Fundació?

Te a veure amb la vocació de guardar, resguardar, vigilar. Acceptar que la vulnerabilitat no és excloent en el teu dia a dia. És una actitud de respecte, d'aspirar a millorar noves realitats. Crec que és important escoltar l'instint. La idea intuitiva sempre troba necessitats d'afrontar situacions límits, irresolubles, remogudes. T'ajuda a fugir de la frugalitat i fragilitat de l'èxit pompós i t'apropa a realitats encoratjadores de vides inspiradores.

Quin creus que ha de ser el paper de figures públiques o referents culturals en la defensa de la inclusió social?

La notorietat només pot servir per als altres. Pensar en els altres, expandir el codi ètic per a sentir-se millor. Les figures públiques tenen l'oportunitat de sentir-se millor ajudant a redimir una situació social, a crear il·lusió a on hi ha apatia, encoratjar des de l'exemple de presència a persones necessitades d'estímul. Il·lusionar des del poder de l'amor abraçant altres realitat. És apropar-se des de diferents talents a les oportunitats d'esperança, de resiliència, de lluita social.

Com es pot transformar el compromís personal en un impacte real i sostingut en el temps?

L'actitud. El compromís és imprescindible en el benestar social. La cultura de l'esforç no es pot allunyar mai de la perseverança. La implicació personal té a veure amb implicar-se en la solidaritat des de l'actitud del cuidar, de l'acompanyar, des de la resistència revolucionària, discreta, silenciosa, però efectiva.

Quin valor creus que aporta la Fundació a la societat?

El símbol és unió, generositat i ètica social. És una exaltació florida de llavors plantades fa molt de temps que generen una sensació de benestar exemplar. És l'excel·lència en l'ètica del cuidar.

Honestedat, resiliència, companyonia, responsabilitat, cura, encaix són valors associats a la Fundació Ramon Noguera.

Els valors motors que diferencien a la Fundació són els d'innovació i superació.

Veritas i Aliments Onyar

Una complicitat que transforma i crea oportunitats

Veritas és un dels principals clients d'Aliments Onyar des de fa anys. Què us va portar inicialment a confiar en el nostre projecte i què us fa continuar apostant-hi avui?

L'aposta d'Aliments Onyar per productes ecològics frescos i de qualitat, amb una clara vocació social, ens va captivar des del primer moment.

És un projecte amb ànima, coherent amb els nostres valors i això és el que ens impulsa a continuar apostant-hi avui.

Més enllà de la qualitat dels productes, què aporta per a Veritas col·laborar amb un projecte social com Aliments Onyar?

A Veritas ens sentim part d'un tot. Volem assumir un paper actiu i col·laboratiu, contribuint a construir una societat més inclusiva i amb més oportunitats per a tothom.

Com valoreu l'evolució d'Aliments Onyar al llarg d'aquests anys de col·laboració?

Hi ha algun aspecte que us hagi sorprès especialment del creixement del projecte?

Aliments Onyar destaca pels seus elevats estàndards professionals i per una clara orientació a la innovació, sense perdre mai l'essència i el compromís del seu equip. Aquesta combinació és, sens dubte, un dels elements que més ens ha sorprès i valorat.

Cada vegada més empreses busquen generar un impacte positiu a la societat. Quin paper creieu que tenen les aliances entre empreses i projectes socials per construir una economia més responsable i inclusiva?

Les grans transformacions di-

fícilment es poden assolir en solitari. Les aliances són clau per avançar amb determinació i sumar esforços cap a un model econòmic més responsable i amb impacte positiu real.

Mirant cap al futur, quins reptes i oportunitats veieu en aquesta relació entre Veritas i Aliments Onyar? Com imagineu que podem continuar creixent junts?

Ens il·lusiona continuar impulsant la innovació conjunta i el desenvolupament de nous productes que ben aviat es podran trobar a les nostres botigues. És el resultat d'una relació basada en l'escolta i la confiança, amb un gran potencial de creixement. Som, sense dubte, autèntics companys de viatge.

Entrevista a Elena Diez Directora Consell Esportiu Gironès

L'Elena Diez és la directora del Consell Esportiu del Gironès des de fa més de catorze anys. De formació és CAFE per l'INEFC de Barcelona i és una persona dinàmica, resolutiva i amb molta empena.

Des de l'any 2018 la Fundació Ramon Noguera formem part activa del Consell Esportiu del Gironès com a un dels membres de la comissió directiva.

És un vincle estret que hem anat madurant a base d'anys de treball conjunt i complicitat. Des del conjunt de Consells Esportius de Girona, de seguida van tenir clar que les lligues de futbol i bàsquet que en el seu moment estàvem jugant diferents equips d'arreu de les comarques gironines haurien de passar a formar part com una més de les activitats dels Consells. Això va permetre una millora organitzativa significativa i va donar un impuls important als equips de futbol i bàsquet de la Fundació gràcies també al suport de la Diputació de Girona.

Bon dia Elena, ens pots explicar què són els Consells Esportius i com estan organitzats?

Bon dia! La veritat és que és una bona pregunta perquè habitualment ens trobem que els Consells Esportius som uns grans desconeguts a la major part del territori. Val a dir que, en algunes comarques sí que estan molt posicionats. Els Consells Esportius som entitats comarcals força singulars i polièdriques, però a grans trets ens podem definir com a entitats privades sense ànim de lucre, amb personalitat jurídica pròpia i de caire assembleari. La nostra Assemblea està formada pel Consell Comarcal i tots els ajuntaments de la comarca, així com les entitats esportives i els centres educatius de primària i secundària que participen de la nostra activitat.

El nostre objectiu és la promoció de l'activitat física i esportiva, per la millora de la qualitat de vida, la salut i el benestar de les persones en totes les franges d'edat i per a tota la ciutadania.

Concretament el Consell Esportiu del Gironès com funciona?

Els nostres estatuts configu-

ren la composició de la nostra Assemblea, de la que es desprèn una comissió directiva que és l'òrgan de gestió i administració del Consell Esportiu.

A la comissió directiva, es treballen les línies estratègiques del Consell Esportiu i des de les que es desenvolupen totes les línies i eixos d'actuació amb cadascun dels programes i activitats que lidera l'equip tècnic.

Qui són els membres de la comissió directiva?

Doncs novament són els estatuts de l'entitat els que dictaminen el volum i la composició de la comissió per estaments.

En el nostre cas és una plaça del Consell Comarcal, tres places pels ajuntaments de la comarca, tres places per als centres educatius o associacions esportives escolars i tres places per a les entitats esportives.

Vosaltres, des de la Fundació hi esteu representats en aquest últim estament. També hi ha una plaça per a les federacions esportives, que en el nostre cas actualment està vacant.

Quines activitats s'organitzen des del Consell Esportiu?

Tenim diferents eixos de treball dels que es despleguen tots els programes: comarca, esport, formació, immersió, salut i valors. A destacar, en l'eix d'esport treballem activitats esportives en edat escolar. Dins l'horari lectiu hi ha programes com el Rodajoc que suposa un treball intercentres per recuperar jocs tradicionals d'arreu del món i treballar la cohesió social, fora d'horari lectiu tenim el Pla Català d'Esport a l'Escola des d'on dinamitzem activitats esportives amb una clara intenció pedagògica, a les instal·lacions esportives dels centres educatius i amb trobades intercentres per zones d'influència o els Jocs Esportius Escolars de Catalunya que són competicions i trobades en edat escolar de diferents esports.

Aquests dos darrers programes es promouen des de la Generalitat de Catalunya mitjançant els Consells Esportius d'arreu del territori. També en aquest eix, s'inclouen els Jocs Emporion que s'estan consolidant com un gran esdeveniment esportiu de referència a les comarques de Girona i que reuneixen una vintena d'activitats en un mateix cap de setmana, vertebrats pels vuit Consells Esportius del nostre territori.

Des de l'eix immersió, treballem per l'equitat i la cohesió social a través de l'esport adaptat i inclusiu. Dissenyem programes que eliminen barreres i faciliten la plena integració dels col·lectius amb diversitat funcional o en situació de vulnerabilitat com el cas del Creaxarxa que organitzem conjuntament amb l'EUSES amb una jornada de sensibilització. És en aquest eix on situem les lligues de futbol i bàsquet en les que participa la

vostra Fundació juntament altres entitats del Gironès i de la resta de comarques.

Un altre eix és el de comarca, des del que gràcies al suport de la Diputació de Girona hem implantat l'OTSE (l'Oficina Territorial de Suport a l'Esport al Gironès), per donar suport als ajuntaments i a les entitats esportives en matèria d'esports i des d'on impulsem polítiques esportives mitjançant la Taula Comarcal d'Esports.

En resum, la mirada del CEG en els diferents eixos i programes que estem desenvolupant és molt transversal i així ho recollim al nostre lema "immersió esportiva"; impulsem la promoció de l'activitat física, l'esport i la salut com a un mitjà per treballar l'educació, els valors, la cohesió social, el benestar físic i emocional de les persones i un llarg etcètera.

Pel que fa a les lligues de futbol i bàsquet inclusiu i a la participació als Jocs Emporion quins beneficis creus que això aporta a la resta de participants?

La filosofia del CEG passa per posar de manifest en tots els nostres programes i activitats la importància de la sensibilització, la visibilització i la formació del personal tècnic tant en l'esport adaptat com en la resta d'activitats. En aquest sentit, els Jocs Emporion en els que conflueixen activitats d'esport adaptat i inclusives amb altres activitats de competició en són un bon exemple.

Com veus el futur de l'esport inclusiu gironí?

Penso que a la nostra demarcació s'està fent molta feina. La Taula de l'Esport Adaptat

que amb molt d'encert ha impulsat la Diputació de Girona els darrers anys i de la que en formem part tant la Fundació com els Consells Esportius de Girona, genera espais de coordinació molt necessaris que estan contribuint a vertebrar i articular el sector, donant resposta a les persones i a les entitats, amb iniciatives i propostes que tenen continuïtat en el temps i que suposen espais de trobada per fer xarxa i per debatre de forma plural i en profunditat, qüestions sensibles que afecten al dia a dia de moltes persones i famílies.

Cal minimitzar les dificultats d'accés a la pràctica de l'activitat física i esportiva i s'està treballant però cal seguir remant. Per part nostra, seguir comptant amb el suport i confiança de la Fundació és primordial, perquè anant de la mà aconseguirem molts dels objectius que compartim i continuarem fent camí juntament amb altres fundacions amb les que també compartim programes com els Joncs, ELNA, Support Girona o el Centre d'Educació Especial Font de l'Abella i el Consorci Sant Gregori.

Moltíssimes gràcies Elena i per molts anys que puguem seguir col·laborant conjuntament

25 anys de compromís i trajectòria compartida

Aquest any volem posar en valor la trajectòria de persones que el 2025 van celebrar 25 anys formant part de la Fundació Ramon Noguera.

Al llarg d'aquest quart de segle, el seu compromís, la seva professionalitat i la seva dedicació han contribuït a fer créixer el nostre projecte i a millorar la qualitat de vida de moltes persones.

En aquestes pàgines, els donem el protagonisme que mereixen i els agraïm tot el camí compartit. **Gràcies!**

"He crescut personal i professionalment a la Fundació, aquesta és la meva segona casa."

Sandra Vendrell

"Gracias por cogerme. Estoy super contento con los 25 años que llevo en la Fundación. Gracias a vosotros estoy muy contento y gracias por las ayudas y la oportunidad"

Oscar González

"L'actitud és el més important"

Albert Jordà

"Fa 25 anys vaig començar a la Fundació apostant per el projecte amb molta il.lusió. Avui continuo amb les mateixes ganes i agraïda dels aprenentatges i de totes les persones que he conegut i compartit camí."

Salomé Saus

"He tingut una bona relació amb en Lluís, la Teresa i l'Elvira. Han estat persones importants per mi, m'han acompanyat en moments molt durs i alhora han estat bons referents"

Judith Roura

"Fa 25 anys que tinc el privilegi d'acompanyar persones que, sense ser-ne conscients, m'han ensenyat tant o més del que jo els he pogut aportar. Gràcies per deixar-me formar part de tantes històries de vida!"

Yoli Angelats

Mirant cap al futur

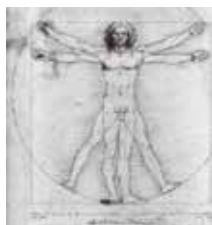
Mirant cap al futur, el compromís amb la inclusió ha de continuar creixent des de la proximitat i l'acció quotidiana. La col·laboració entre persones, entitats i referents socials és clau per consolidar una societat més justa i accessible, on les persones amb discapacitat intel·lectual tinguin les mateixes oportunitats per desenvolupar el seu projecte de vida.

Des de la Fundació Ramon Noguera, el repte és seguir innovant en suports, serveis i sensibilització, reforçant aliances que permetin ampliar l'impacte social.

Obertura del Centre Ocupacional de Montilivi

S'inicia l'activitat del Servei de Teràpia Ocupacional i el Servei d'Ajustament Personal i Social al taller de Montilivi.

Fundació Ramon Noguera

Constitució de la Fundació Ramon Noguera

El disseny del nostre logotip està inspirat en el dibuix de Leonardo da Vinci conegut com "L'home de Vitruvi". L'escenificació d'uns ideals representa la nostra voluntat i compromís per l'excel·lència i la qualitat de vida de les persones.

Obertura Residència Fontajau

La Fundació Ramon Noguera obre la residència al barri de Fontajau per oferir suport i atenció integral a persones amb discapacitat intel·lectual, ampliant l'oferta de places del servei d'acolliment residencial.

1965

Es constitueix l'Associació Pro-Minusvàlids Psíquics Àngelus

Primera associació de famílies de la província de Girona que impulsa i gestiona centres i serveis per a persones amb discapacitat intel·lectual.

1984

Obertura del nou Centre Especial de Treball

Es trasllada al Polígon Mas Xirgu de Girona el Centre Especial de Treball amb la cessió d'un solar per part de l'Ajuntament de Girona.

1993

Obertura Rentat de Cotxes

S'obre el servei de rentat de cotxes a les instal·lacions del Polígon Mas Xirgu de Girona com a part de les activitats del Centre Especial de Treball.

1995

2003

Obertura CDIAP Salt

La Fundació Ramon Noguera obre el Servei d'Atenció Precoç (CDIAP) de Salt per ampliar els seus serveis d'atenció a la infància amb trastorns en el desenvolupament.

Constitució del Grup Fundació Ramon Noguera

Es constitueix el Grup Fundació Ramon Noguera que agrupa:

- Fundació Ramon Noguera
- Fundació Montilivi (àrea d'atenció a les persones)
- Fundació Mas Xirgu (àrea d'emprenedoria per a l'ocupació)

2010

20

Història de la Fundació

Obertura de la botiga La Fundació

La Fundació Ramon Noguera obre una botiga de roba i complements al costat de la seu central del Polígon Mas Xirgu de Girona. Més endavant es transforma en una bugaderia i en l'espai Showroom d'Aliments Onyar.

Incorporació de la Fundació Onyar-La Selva al Grup Fundació Ramon Noguera

60 anys de Fundació!

60 anys de compromís, d'inclusió i de treball al costat de les persones. Sis dècades impulsant oportunitats, defensant drets i acompanyant persones amb discapacitat intel·lectual, infants amb dificultats en el desenvolupament i les seves famílies.

2011

2013

2016

2017

2019

2025

2026

Obertura Taller Degustació Servei de Càtering

La Fundació impulsa nous projectes gastronòmics amb l'obertura del Taller Degustació i del servei de càtering per a col·lectivitats i esdeveniments.

Nou obrador Aliments Onyar

La Fundació Ramon Noguera obre el nou obrador d'Aliments Onyar al Polígon Mas Xirgu de Girona, impulsant un projecte social d'ocupació per a persones amb discapacitat intel·lectual basat en l'elaboració d'aliments ecològics i de qualitat.

Sant Daniel

El projecte de Sant Daniel és una de les iniciatives de futur més rellevants de la Fundació Ramon Noguera. En col·laboració amb la comunitat del Monestir de Sant Daniel, permetrà crear un nou espai de vida i oportunitats per a persones amb discapacitat intel·lectual, reforçant el nostre compromís amb la inclusió, l'autonomia i l'arrelament al territori.

Obertura del Servei d'Orientació i Ocupació (S00)

La Fundació Ramon Noguera posa en marxa el Servei d'Orientació i Ocupació per facilitar la integració laboral de persones amb discapacitat intel·lectual, oferint suport personalitzat i assessorament professional.

nº13 2026

GRUP

Fundació Ramon Noguera